

بازارهای هفتگی روستایی در شمال ایران

بیژن افسر کشمیری

بازارهای هفتگی روستایی در ایران سابقه تاریخی دارد، و در طول تاریخ تغییر و تحولاتی پیدا کرده است. پاره‌ای از آنها از بین رفته، پاره‌ای باقی مانده و پاره‌ای تغییر مکان داده‌اند. گاه نیز بازارهای جدیدی سر برآورده‌اند. هنوز هم در خراسان، آذربایجان و سرتاسر جنوب دریای خزر (گیلان و مازندران) بازارهای هفتگی روستایی همچنان تشکیل می‌شود و گروههای مختلف اجتماعی در آن شرکت می‌کنند. بازارهای هفتگی شمال ایران بازارهای مناسب روستایی این منطقه است زیرا در محیط و شرایطی مناسب خود به وجود آمده‌اند، وضع اجتماعی خاص روستاهای نزدیکی دهات به هم و نیز حاصلخیزی خاک و آب فراوان و در نتیجه کشاورزی پر رونق و دست یافتن دهقانان به مازاد تولید وجود بازارهای روستایی را ایجاب می‌کند. بازارهای هفتگی روستایی در این منطقه که در روزهای مختلف هفته تشکیل می‌شوند و نام آن روز را به خود می‌گیرند هنوز هم نقش مؤثری در اقتصاد منطقه دارند. در این بازارها محصولات کشاورزی و صنایع دستی و سایر فرآوردهای روستایی به فروش می‌رسد.

روستاییان به طور مرتب یک یا دو روز در هفته در آن شرکت می‌کنند و تولیدات زراعی و دامی و صنایع دستی خود را به فروش می‌رسانند و از نظر نظام قیمت‌ها و ارزش کالاهای تابع نظمی معین‌اند. از سوی دیگر بازارهای هفتگی روستایی در رشد آبادی نشینی تأثیر داشته‌اند و آبادی‌هایی هستند که نام آنها با کلمه بازار همراه است. مانند آبادی «جمعه بازار».

بازارها بعد از انقلاب سال ۱۳۵۷ دگرگونی‌هایی پیدا کردند برخی حذف شدند، برخی پس از حذف شدن دوباره احیا شدند، روزهای تشکیل شدن برخی از آنها تغییر کرد و پاره‌ای از آنها علاوه بر عملکردهای همیشگی وظایف دیگری را هم به عهده گرفتند. در واقع نهادهای جدید به آنها افزوده شد و این به ویژه در سالهای جنگ تحمیلی محسوس‌تر بود.

معنی و تعریف بازار

واژه بازار در پهلوی واکار vacar، در پارسی باستان آباکاری Abacari مرکب از (آبا به معنی محل اجتماع و مصدر کاری به معنی چریدن) است. در واقع بازار محل خرید و فروش کالا و خوراک و پوشاش است، یا میدانی برای دادوستد. لفظ بازار در پاره‌ای از گویشها به صورت زیر است:

فوئتیک	تلفظ	گویش و زبان
Bazar, Vecar	بازار، واکار	گیلکی
Vacar	واکار	طنزی
Bazar	بازار	فریزندی ^۱ - یرنی
vazhar	وازهار	سمنانی
vazar	وزر	سنگسری
Bazar	بازار	فریزی ^۲ - سرخه‌ای لاسگردی و شهمیزادی
Bazar	بزر	استی ^۳

بازار علاوه بر معنی دادوستد به معنی تشویق، اضطراب، تاجر و سوداگر، قیمت کالا، سود و معامله و سودا، تجارت، خرید و فروش، معامله و سودا، قرار و عهد پیمان نیز هست. معانی مجازی: اعتبار، بها، حرمت، محبوبیت، اهمیت، قدرت، ارزش، شایستگی، رونق، رواج، رفتار و روش، کردار، وضع و معامله و ترتیب نیز آمده است.

از این واژه ترکیبات کنایی فراوانی هم ساخته شده است، مانند بازار آشته، بازار آراستن، بازار افتادن به چیزی، بازار برچیدن، بازارگرمی و از این قبیل^۶.

واژه بازار از فارسی وارد زبان پرتقالی و فرانسه شده است. اعراب در آن تصرف کرده، الف را به یا بدل کرده «بیزار» گفته و بیازره برآن جمع بسته‌اند در تعریف بازار شهری در لغت‌نامه دهخدا چنین آمده:

«...دو رسته از دکان‌های بسیار در برابر یکدیگر که غالباً سقفی آن دو رسته را به یکدیگر می‌پیوندد....» و با اشاره به قاموس کتاب مقدس آمده.

«...بازار: معروف است و در آنجا هرگونه متعاق به فروش میرود و گاهی کوچه‌های درازی ترتیب داده در طرفینش دکان‌هایی ساختند چنانکه حال نیز معمول است و گاهی این لفظ دلالت بر محل وسیعی می‌نماید که در میان شهر قرارداده، خریدار و فروشنده در آنجا جمع می‌شوند و متعاهای خود را به فروش می‌رسانند...»

و در تعریف بازارهای روستایی چنین آمده:

«...دکان‌های موقت بی‌ترتیب در زیر چادرها و سقف‌هایی از پارچه که هفته‌ای یکبار در بعض قری کنند، و بیشتر در نواحی شمال ایران معمول است. پنج‌شنبه بازار، جمعه‌بازار، چهارشنبه‌بازار، سه‌شنبه بازار، دوشنبه‌بازار، شنبه‌بازار، یکشنبه‌بازار...».^۵

تاریخچه بازار

در مورد بازار، قدمت و انواع آن مأخذی وجود دارد مقدسی در ۱۰۰۰ سال پیش، از آن نام برده و منوچه‌ی می‌گوید «... دفتر به دستان بود و نقل به بازار» بازارها در شهرهای مختلف ایران تشکیل می‌شده است. در تاریخ بخارا آمده هر ۱۵ روز بازار است و چون بازار آخر سال باشد، ۲۰ روز بازار کنند. در آثار الباقيه به وجود بازارهایی اشاره شده که در اصفهان تشکیل می‌شده است؟

در حدود العالم آمده: طواویس، شهرکیست از بخارا... و اندر وی هرسالی یک روز بازار است که خلق بسیار اندروی گرد آیند.

و اندر مرسمnde، در هر سالی یک روز بازار بود که گویند آن روز در آن بازار افزون از صدهزار دینار بازرگانی کنند^۷.

امروز بازارهای روستایی در شمال ایران هفتگی و گاهی سالانه است. رابینو ۷۵ سال پیش از آن نام برد و کریم کشاورز ۶۲ سال بعد از رابینو تعداد همان بازارها را کم و بیش بر شمرده. بازارها در شمال ایران گاه حوادث سیاسی نیز بخود دیده‌اند چنانکه بازار کسما در درگیریهای جنگلی‌ها با قوای دولتی به آتش کشیده شده، «بازار کسما شعله‌ور را مردم کوچه و بازار از این حادثه سرودند.

سیمای بازارهای هفتگی

بازارهای هفتگی معمولاً در ناحیه ویژه‌ای از ده یا شهر تشکیل می‌شوند. از نظر ریخت‌شناسی گاه مانند بازار لشت نشاء میدان وسیعی است که راهروها یا تیمچه‌هایی رو باز آن را به چند شعبه تقسیم می‌کنند. گاه چون بازار شهرهای خطی مانند خمام، لولمان، پره‌سر و کوچصفهان در کنار جاده‌اصلی و ارتباطی تشکیل می‌شوند، گاه چون بازارهای اanzلی و قائم‌شهر و بابل بازارهای هفتگی روستایی از تمام امکانات بازارهای ثابت شهری استفاده می‌کنند و در آنها ادغام می‌شوند، و دادوستد کنندگان تمام محوطه‌های خالی بین دکانها و میدانها را با برافراشتن چادرها اشغال می‌کنند و به بازار ثابت جان تازه‌ای می‌دهند، گاه نیز برخی از این بازارها در اطراف زیارتگاهها یا امامزاده‌ها تشکیل می‌شوند، مانند دوشنبه‌بازار آستانه اشرفیه که در فضای بقعه و به دور آن تشکیل می‌شود فضای گشوده‌ای که حرم به وجود آورده برای تشکیل بازار مناسب است و این امکان به وجود آمده که در هر حال یک ضلع آن به دیوار حرم تکیه کند. در نتیجه مردم هم برای رفع نیازهای اقتصادی و هم به منظور زیارت در آن شرکت می‌کنند. در اطراف حرم علاوه بر دکه‌های موقت خرازی و انواع مواد غذایی و پوشان، نانوایی، کبابی، دیزی پزی هم به وجود آمده است زنان و مردان کشاورز علاوه بر اینکه به زیارت می‌روند، به خرید و فروش کالاهای نیز صرف نهار می‌پردازند. در حقیقت زیارت هم فضای دادوستد و هم فضای اوقات فراغت ایجاد کرده است.

در جاهایی که بازار در کنار جاده‌های اصلی تشکیل می‌شود، جمعیت انبوه، ترافیک سنگین، اضافه شدن مجموعه‌ای از کسب سیار به کسب ثابت، افزایش شدن چادرها، وضع خاص تزئین و ترتیب بساط بازار، دود غلیظ کبابیها، فریاد فروشنده‌گان، همه‌هه عابرین، توقف بسیار ماشین‌ها که در روزهای عادی دیده نمی‌شود و وجود افراد پیاده بسیار با مقداری از تولیدات دستی و زراعی در جاده‌ها چهره آن منطقه را به کلی دگرگون می‌کند.

انواع بازار

بازار شهری

بازار شهری مجموعه‌ای قدیمی و با سابقه طولانی است که قدمت آن به آغاز شهرنشینی می‌رسد. همراه با شهرها تداوم یافته و همراه با آنها نیز از بین می‌رود. بازار شهری همه عوامل مذهبی، فرهنگی و اجتماعی و اقتصادی را همراه دارد و از نشانه‌های شهر است این بازار دارای محیط رسمی است و ضوابط حقوقی و روابط اقتصادی و اجتماعی و پیچیده دارد. در آن اوراق بهاردار (چک و سفته) رواج دارد و معاملات سنگین انجام می‌گیرد. بازار شهری در سطح وسیعی عمل می‌کند و جنبه خردۀ فروشی آن برای مصارف شخصی بسیار کم و ناچیز است مکان و وضع ثابت دارد و از ارکان مهم شهر بشمار می‌رود.

بازارهای هفتگی روستایی

این بازارها دوگونه‌اند. گونه‌ای از بازارهای هفتگی روستایی در شهر تشکیل می‌شوند، مانند دوشنبه‌بازار بندر انزلی و گونه‌ای دیگر بازارهایی هستند که در روستا تشکیل می‌شوند، غالب بازارهای هفتگی منطقه از این قبیل‌اند:

الف - بازارهای هفتگی روستایی که در شهر تشکیل می‌شوند.

این بازارها هفته‌ای یک بار در شهر تشکیل می‌شوند. هنگام تشکیل از تمام امکانات شهری استفاده می‌کنند. محل تشکیل آنها در حاشیه بازار شهری است و گاه در آن ادغام می‌شود و به صورت کسب سیاری به کسب ثابت بازار شهری اضافه می‌شود. بدین معنی که در کنار مغازه‌های ثابت و خیابانهای بازار پر از چادرهای برافراشته‌ای می‌شود که زیر آن افراد روستایی به کسب می‌پردازند، حال آنکه در روزهای معمولی به این روستاییان در این گونه مکانها اجازه کسب داده نمی‌شود.

ب - بازارهای هفتگی روستایی که در روستاهای تشکیل می‌شوند.

این بازارها هفته‌ایی یک یا دو روز در روستاهای یا حاشیه روستاهای، در محل برخورد راههای اصلی، تشکیل می‌شوند. عمده محصولات آنها کشاورزی است، محصولات کارخانه‌ای نیز در این گونه بازارها مشاهده می‌شود. در روزهای بازار چادرهای فروشنده‌گان افراشته و محصولات گسترده می‌شود. بعد از خاتمه بازار همه بر چیده می‌شود تنها داربستها می‌مانند. در این گونه بازارها راسته‌ها چندان مشخص نیست. تنها در بعضی اقلام می‌توان آن را تشخیص داد، مانند راسته فروش احشام، ماکیان و یا صنایع دستی. به طور کلی می‌توان گفت که این گونه بازارها از نظم چندانی برخوردار نیستند و زمان آنها نیز کوتاه است از ۷ صبح تا ۴ بعدازظهر دایرند ولی عملاً ساعت ۲ بعدازظهر کسب تعطیل است و تا ساعت ۴ بازار جمع می‌شود.

محل بازار و ارتباط آن با روستاهای پیرامون

بازارهای هفتگی روستایی با روستاهای پیرامون خود ارتباطی دیرینه دارند، هر بازار نماینده حیات اقتصادی و اجتماعی روستاهایی است که به آن نزدیک است و علت تشکیل آن را می‌توان نیاز جامعه روستایی به بازار و سهمی که بازارهای هفتگی روستایی در پیوند روستاهای دور و نزدیک اطراف خود دارند دانست. به عبارت بهتر بازارها در شعاع فعالیتهای اقتصادی و اجتماعی روستاهای منعکس کننده پارهای از خواسته‌های روستاییان هستند و تشکیل آنها همواره با روستاهای اطرافشان ارتباط دارد. نبود کانونهای داد و ستد در روستاهای، به گونه‌ای که در شهر وجود دارد، و دوری روستاهای از شهر و نبود راههای ارتباطی مناسب میان شهر و روستا و تفاوت ارزش‌های رفتاری شهری و روستایی، روستاییان را ناگزیر از ایجاد و حفظ بازارهای هفتگی روستایی و فرهنگ تجاری خاص خود می‌کند.

وجود بازارهای هفتگی روستاییان را از مراجعته به شهر بی‌نیاز می‌کند و تمایل کمتری به مسافت به مرکز شهرها برای فروش تولیدات و خرید مایحتاج خود نشان می‌دهند. از سوی دیگر بازار همچون رابط میان روستاهای پیرامون خود عمل می‌کند و کارکردهایی مانند انتقال نیروی انسانی از یک ده به ده دیگر را هم به طور ضمنی انجام می‌دهد. علاوه بر آن هم مرکز روابط اقتصادی و مالی است و هم مرکز مبادلات اجتماعی. سفر هفتگی روستاییان به بازارهای هفتگی با فاصله روستاهای بازار و زمان و روز تشکیل آن رابطه مستقیم دارد. به همین دلیل بازارها در مکانی مناسب برای همه و در روز و زمان معین برپا می‌شوند.

بنابراین تشکیل بازارها چه از نظر مکانی و چه از نظر زمانی با احتیاجات روستاهای تناسب دارد. انتخاب محل بازارها گرچه تابع برنامه‌ریزی دقیق قبلی نیست و فقط بر مبنای تجربه است. ولی دسترسی روستاییان به آن به آسانی صورت می‌گیرد و اگر بازاری در یک روز هفته برای تعدادی از روستاهای دور است یا بدان دسترسی نیست، بازار بعدی که در روز دیگر هفته و در مکان دیگر تشکیل می‌شود این وضع را جبران می‌کند. اغلب روستاییان سعی می‌کنند محصولات خود را در زمان بازار به فروش برسانند و مایحتاج خود را نیز در همین محدوده زمانی بخرند. در واقع بازارهای هفتگی روستایی با روستاهای اطراف خود ارتباط متقابل اقتصادی و اجتماعی دارند.

راها

عامل راه دهات زیادی را به بازار مربوط می‌کند و سهم مهمی در رونق بازار و ارتباط روستاهای با یکدیگر دارد. بدین ترتیب معنی اجتماعی بازار و وظیفه‌ای که بازار به عهده دارد بیشتر اهمیت پیدا می‌کند.

مراجعه کنندگان به بازارها اغلب از روستاهایی می‌آیند که فاصله آن از شهر دور است و ناچار باید از بازارهای هفتگی روستایی خرید کنند بنابراین کشاورزان باید تولیدات کشاورزی را در روزهای تعیین شده در اسرع وقت به بازار برسانند، بخصوص محصولات فاسد شدنی را. بازار مج‌ها^۸ مرتب از بازاری به بازار دیگر در رفت و آمد هستند و یک کاروان دادوستد زنجیره‌ای به وجود آورده‌اند، در نتیجه، برای برقراری این ارتباط اقتصادی و اجتماعی راهها اهمیت حیاتی دارند. طولانی بودن راهها و خرابی و یا مناسب نبودن آنها برای وسیله نقلیه موتوری، دسترسی روستاییان و بازاریان را به بازار کند و سخت می‌کند. گرچه محل بازارها خود بر اثر تجربه‌های دیرین مناسب انتخاب شده و غالباً روستاهای بسیاری در فاصله کم نسبت به آن قرار دارند، ولی با دگرگونی‌هایی که در شیوه مبادله به وجود آمده است راهها اهمیت خاصی پیدا کرده‌اند.

مشکلات راهها

مناسب بودن راهها درآمدوشد روستاییان به بازار و میل بیشتر مراجعه به بازار و امکان آن در تمام فصول، بخصوص در موقع کاشت که زمان برای آنان نسبتاً اهمیت پیدا می‌کنند مؤثر است. راهها در مناطق جنوبی بحر خزر بخصوص راههایی که روستاهای را بهم مرتبط می‌کند، از وضع خوبی برخوردار نیستند. میزان باران در این منطقه زیاد است و باران تقریباً در تمام موقع سال دیده می‌شود. در نتیجه روستاییان در این مناطق بیشتر با فرسایش و خرابی راهها و طغیان رودخانه‌ها مواجه هستند و گاه روستاهایی که در فاصله نسبتاً نزدیکی از بازار قرار دارند بعلت یک مانع طبیعی یا فقدان یک پل و یا صعب‌العبور بودن جاده ارتباطشان با بازار قطع می‌شود. از سوی دیگر وسائل حمل و نقل موتوری چون موتورسیکلت، مینی‌بوس، ماشین سواری شخصی و کرایه که جای بسیاری از وسائل حمل و نقل سنتی را گرفته‌اند، اگرچه به رفت و آمد روستاییان سرعت می‌بخشد، ولی در درسراهایی نیز برای آنان ایجاد کرده‌اند، و بالاخره تشکیل یک یا دو روز بازار در هفته و مشکلات ناشی از راهها و عدم دسترسی به وسایط نقلیه باعث می‌شود که دهستانان نتوانند منظم و به موقع محصولات خود را وارد بازار کنند.

اثرات منفی احداث راهها

احداث راهها گاه اثر منفی روی رونق و یا دوام بازارها دارد. احداث راههای جدید و گاه عرض شدن مسیر آن‌ها و نیز بی‌توجهی به مسایل اقتصادی و اجتماعی و ارتباطها و آمد و شد روستاییان، سبب مرگ بازار می‌شود. مسیر جاده‌های جدید غالباً با شرایط و نیازهای منطقه هماهنگی ندارد در مسیر بیشتر آنها بعلت اینکه به زمین یک مالک با نفوذ برخورده کرده، کیلومترها تغییر مسیر داده و از کارآیی آن کاسته شده است. در نتیجه بازار به خاطر نیاز به راه به کنار آن نقل مکان می‌کند و از روستاهای فاصله می‌گیرد. بنابراین، پاره‌ای از روستاهای از بازارها دور می‌شوند و حضور روستاییان در بازارها با تأخیر انجام می‌گیرد. مثلاً عرض شدن محل «میربازار»^۹، که روزهای سه‌شنبه تشکیل می‌شود، باعث شده که سخت کم رونق شود. پاره‌ای از بازارها در نقطه‌ای کور قرار می‌گیرند و ارتباط آنها قطع می‌شود، بازار «گنج افروز» و «زوارده» بابل و بازار «سید شرفشاه» در ارده رود کنار نزدیک رضوانشهر در اثر بی‌توجهی به موقعیت آنها بتدریج تعطیل شده‌اند. نتیجه اینکه جابجایی بازارها و یا حذف شدن آنها عادات چندین ساله روستاییان و نیز نظام مبادله را در منطقه بهم می‌زنند و روستاییان را که بشدت نسبت به بازار و دخالت در آن حساسیت دارند، دچار نابسامانی می‌کنند.

روابط اجتماعی در بازار

۱- روابط چهره به چهره

بازارهای هفتگی روستایی برای اجتماعات کوچک روستایی که با هم و نیز با خارج از محدوده ده (محیط شهری) ارتباطی ندارند و از نفوذ و جریان فکری و بخصوص آنچه در شهر می‌گذرد تا حد زیادی برکنار هستند فرصت مناسبی برای خبرگیری، دید و بازدید و تفریح و مبادلات کالاست. بسیاری از روستاییان جز در روزهای بازار هم‌دیگر را نمی‌بینند و بازار بخاطر فضای اجتماعی قوی که ایجاد می‌کند محل برخورد گروههای بسیاری از روستاییان است که همچنان خود را پای بند رفتن به بازار می‌دانند. علاوه بر آن گاه بر اثر توسعه راهها و وسایط نقلیه موتوری مختلف از شهرها و روستاهای دیگر نیز وارد بازار هفتگی روستایی می‌شوند. از آنجاکه هر بازار، بازار چندین ده است روستاییان روستاهای هم‌جوار به یک بازار رفت و آمد می‌کنند و آن را بازار خودشان می‌دانند و به آن تعلق خاطر دارند. این تعلق خاطر به سبب روابط دوستانه‌ای است که با افراد روستاهای دیگر پیدا می‌کنند. برای مثال یک روستایی در روستای دیگری غیر از روستای خودش احساس غریبه بودن می‌کند، ولی در بازار هفتگی که روستاییان

دهات مختلف به آن مراجعه می‌کنند این احساس را ندارد. این روابط دوستانه حتی شامل فروشنده‌گان و راننده‌گان و سایر نقلیه که ارتباطات روستایی را فراهم می‌آورند نیز می‌شود. در بازار گروههای دور به یکدیگر نزدیک می‌شوند و بدین ترتیب دهقانان و روستاییان یکدیگر را در بازار پیدا می‌کنند، ملاقات می‌کنند و درد دل می‌کنند و مسایلشان را با یکدیگر در میان می‌گذارند و بالاخره معامله و همکاری و احساسات مختلف آنان را به هم پیوند می‌دهد، در حالی که ممکن است هیچ گونه روابط خویشاوندی بین آنان نباشد.

۲- همسریابی

بازارهای هفتگی روستایی فرصتی را برای روستاییان فراهم می‌آورد که آنها در برخورد اجتماعی قرار گیرند. در روزهای بازار گروههای مختلف دهقانان و روستاییان از روستاهای مختلف در بازار شرکت می‌کنند.

شرکت روستاییان در بازارهای هفتگی تنها دلایل اقتصادی ندارد، بلکه دلایل اجتماعی هم دارد. برای گروهی از آنان، بخصوص جوانان، بازار محل گذران اوقات فراغت و تفریح و احیاناً فرصتی برای همسریابی است. این بازارها که امکان برخوردهای چهره به چهره و برقراری روابط اجتماعی جدید و بی‌واسطه را برای جوانان فراهم می‌آورند باعث شده‌اند که در کنار شیوه‌های سنتی همسرگزینی - نظارت بزرگترها در کلیه مراحل - شیوه‌های امروزی تری نیز وجود داشته باشد که در آن سلیقه جوانان نیز سهم دارد. اگر در روستاهای برای پسر و دختر تنها دیدار در مزرعه، راه قنات یا مدرسه امکان پذیربود، امروز بازار هفتگی حوزه مناسبی برای رد و بدل احساسات و عواطف و شناخت پسر و دختر از یکدیگر است.

۳- بازار و قهوه‌خانه

قهوه‌خانه در بازارهای روستایی محل تجمع خریداران و فروشنده‌گان شهری و روستایی است. قهوه‌خانه ارتباط تنگاتنگی با بازار دارد و در بیشتر موارد خدمتگذار خریداران و فروشنده‌گان بازار است. در روزهای بازار تعداد مراجعه‌کننده‌گان به قهوه‌خانه از روزهای عادی بیشتر است، و قهوه‌خانه در این روزها پیوسته در حال پروخالی شدن از افراد مختلف است. در قهوه‌خانه‌های بازار علاوه بر چای و قلیان، صبحانه و ناهار هم به مشتریان عرضه می‌شود و بدین لحاظ در قهوه خانه‌ها برای روزهای بازار برای پذیرایی از مشتریان تدارک وسیعی صورت می‌گیرد. صاحبان قهوه‌خانه‌ها از آنجاکه در تماس دائم با مردم هستند از تمام وقایع بازار خبردارند.

در بازارهای هفتگی روستایی دو نوع قهوه خانه وجود دارد: قهوه‌خانه‌های ثابت و دائمی که جزو دکانهای ثابت بازار است و در حاشیه بازار قرار دارد. کاسبکاران و بازارمچ‌ها و تجاربرنج در این قهوه‌خانه‌ها می‌نشینند و اوضاع بازار را زیر نظر دارند در روزهای بازار این قهوه‌خانه‌ها قبل از سرگرفتن بازار دایر است و صرف صبحانه در آن رواج دارد. خیلی از بازارمچ‌ها شبها در آن می‌خوابند و یا بارهای خود را در اطراف و یا داخل قهوه‌خانه و یا انباری آن به امانت می‌گذراند. قهوه‌خانه‌های سیار در بین کاسبکاران و ارباب حرف گوناگون بازارهفتگی پراکنده می‌شوند و تنها در روزهای بازار با افراشتن سایبان تشکیل می‌شوند این کافه‌های سیار در تمام مدت روز مشغول پذیرایی از مشتریان هستند و غالباً سرپایی از آنان پذیرایی می‌کنند. پارهای از آنها تخت‌هایی برای نشستن مشتریان دارند و یا به مشتریانی که مایل به نشستن هستند چهارپایه‌ای می‌دهند و مانند سایر کاسبکاران بازار خرج بازار را می‌پردازند و غالباً منشأ شهری دارند. در روستاهای مراجعه‌کنندگان به قهوه‌خانه‌ها معمولاً مردان هستند، ولی در روزهای بازار زنان هم از خدمات آنها استفاده می‌کنند. پارهای از قهوه‌خانه‌ها که بزرگتر و تمیزتر هستند خوراک محلی و غیر محلی آماده می‌کنند. این قهوه‌خانه‌ها غالباً محل آمد و شد روستاییان و دهقانان مرفه است که معمولاً همراه زن و فرزندان خود در بازار شرکت می‌کنند.

در قهوه‌خانه‌ها از هر دری صحبت می‌شود و بحثهای زیادی در بارهٔ مثلاً فراوانی محصول سال، شلوغی و رونق بازار، معاملات و غیره و دیگر موضوعهای اجتماعی انجام می‌گیرد و معمولاً طرفین بحث، هم‌دیگر را به چای دعوت می‌کنند. در زمستانها قهوه‌خانه‌ها نقش مؤثری در تدارک چای و نهار بازاریان دارند و محل گرم و مناسبی برای گذران چند لحظه فراغت و فرار از سرما هستند در تابستانها داخل قهوه‌خانه‌ها خلوت است و در فضای جلو آنها از مشتریان پذیرایی می‌شود.

۴- نمایش پهلوانی

در بازارهای هفتگی روستایی نمایشهای پهلوانی هم اجرا می‌شود. پهلوانان معمولاً با نمایشهای خود مانند زنجیر پاره کردن و ماشین بلندکردن، یا رد کردن ماشین از دست، نظاره‌گران و مشتاقان کارهای پهلوانی را به دور خود جمع می‌کنند.

پهلوان با شروع بازار بساط خود را پهن و شرکت کنندگان در بازار را کم کم به دور خود جمع می‌کند. دونفر دستیار دارد، مرشد که ابتدا شروع مراسم را با خواندن اشعاری در مدفع علی(ع) به آگاهی مردم می‌رساند و راننده‌ای که ماشین را به فرمان پهلوان می‌راند. پهلوان که در

بازار بخصوص نزد جوانان از احترام خاصی برخوردار است، غالباً منشأ شهری دارد و علاوه بر بازارهای روستایی در شهرها هم نمایش می‌دهد. طالبان نظاره عملیات پهلوانی بیشتر جوانان هستند که در بازار معمولاً گروه زیادی را تشکیل می‌دهند. پهلوان در تمام مدت زورآزمایی از خدای خود مدد می‌طلبید و جملاتی حاکی از تقوی و جوانمردی به زبان می‌آورد. وی نیز خرج بازار را می‌پردازد.

تغییرات در بازارهای هفتگی روستایی

پس از انقلاب اسلامی ۲۲ بهمن ماه سال ۱۳۵۷، تغییرات اجتماعی و اقتصادی در برگزاری بازارهای هفتگی روستایی پدید آمد. در این میان روز تشکیل تعدادی از بازارهای هفتگی تغییر کرد جمعه‌بازارها، و پاره‌ای از بازارهای هفتگی به علت آنکه جامعه روستایی در پیدایش آن سهمی نداشته از بین رفتند (بازارهای متل قو، گنج افروز) و تعدادی از بازارهای دیگر احیا شدند (بازار سیاهکل). همچنین برخی بازارها برای دستیابی به تسهیلاتی چون احداث پل و جاده (میربازار) نقل مکان کردند.

همراه با انقلاب بازارهای هفتگی روستایی کارکردهای دیگری نیز پیدا کردند و در واقع ویژگیهای انقلاب وارد بازارهای هفتگی شد. بازارهای هفتگی روستایی محل ثبت نام داوطلبان بسیج برای اعزام به جبهه، جمع‌آوری کمکهای نقدی به جنگزدگان، کمکهای مالی و نقدی برای جبهه، توزیع کوپنهای سهمیه‌بندی کالاهای ضروری و توزیع کوپنهای و قطعات یدکی ماشین آلات کشاورزی شده است. این تغییرات را می‌توان به صورت زیر بیان کرد.

۱- تغییرات اجتماعی

الف - تغییرات در روزهای بازار

پس از انقلاب اسلامی که روزهای جمعه به عنوان روزگردهایی و روز عبادی سیاسی تغیین شد، برخی از جمعه‌بازارها تعطیل و قرار شد در روزهای دیگر تشکیل گردد. این تغییر در روزهای بازار در زندگی روستاییان آثاری بر جای نهاد. در وهله اول روستاییان نتوانستند خود را به سرعت با این تغییرات سازگار سازند زیرا آنان به جمعه‌بازار عادت و احتیاجات هفتگی خود و مراجعه به بازار را با روزهای تشکیل بازار تنظیم کرده بودند و چون اکثر آنان تولیدات خود را به نزدیکترین بازار ده محل سکونت خود برای فروش عرضه می‌کردند، با حذف جمعه‌بازار روستاییان و دهستانان عملاً یک روز بی‌بازار می‌مانندند. از سوی دیگر بازارهای هفتگی هم دچار

مشکلات اکولوژیک شدند و گاهی دوبازار در فاصله کمی از هم در یک روز تشکیل شده و یکی باعث بیرونی شدن بازار دیگری می‌شد. همچنین برخی گروهها نتوانستند در بازارهای هفتگی شرکت کنند، مثلاً در پاره‌ای از نواحی شرکت در بازار و خرید برای گروههای اداری مشکل شده و کاسبها، بخصوص بازارهای، در هفته یک روز بازار پر جمعیت را از دست دادند و این باعث افت اقتصادی شد.

با وجود این، در بیشتر مناطق، روستاییان و دهقانان رفته به حذف بازار در روزهای جمیعه عادت کرده و توانسته‌اند با این تغییرات خود را هماهنگ کنند. در پاره‌ای نواحی هم در آن دسته از بازارهای هفتگی که هنوز در روزهای جمیعه تشکیل می‌شوند، به علت شرکت دهقانان در نماز جمیعه، زمان دادوستد محدود شده است.

ب - بازار و انقلاب

پس از پیروزی انقلاب بازارهای هفتگی روستایی نیز از حوادث و اتفاقات انقلابی تأثیر پذیرفته مسایل و مشکلات جنگ تحمیلی هم بر آن اثر نهاد و پذیرای نهادهای انقلابی شد بدین معنی که در کنار چادرهای کسب و دادوستد بازار، چادرهای نهادهای انقلابی برای جمع‌آوری اعانت و دهشتهای مردم روستا و نیز ثبت نام داوطلبان جنگ برافراشته شد.

استقرار نهادهای انقلابی در بازار از جمله فعالیتهای انجمنهای اسلامی از یکسو باعث قرارگرفتن روستاییان و دهقانان در جریان حوادث جبهه و مشکلات جنگ و تشویق آنان به از خود گذشتگی اقتصادی از یکسو و آگاه نمودن آنان به ضرورت سهمیه‌بندی و پذیرش کمبودها و در صحنه نگاهداشتن مردم روستایی توسط رسانه‌های گروهی از جمله پوستر و دیوار نوشته‌ها از سوی دیگر شده است. بعلاوه حل اختلافات در بازارها نیز به نهادهای انقلابی واگذار شد در واقع بازارهای هفتگی روستایی به نحو قابل ملاحظه‌ای وظایف تازه‌ای را به عهده گرفت و خود را با انقلاب همراه ساخت.

۲- تغییرات اقتصادی

الف - بازارهای هفتگی و سهمیه‌بندی

با قرارگرفتن کشور در تحریم اقتصادی و جنگ تحمیلی عراق سهمیه‌بندی در روستاهای نیز متداول شد. و این بیش از همه در بازارهای هفتگی روستایی اثرگذاشت. روستاییان که به مصرف کالاهای وارداتی عادت کرده بودند، به علت همه‌گیر شدن سهمیه‌بندی بیش از شهریان

دچار مشکلات معیشتی شدند. بازارهای هفتگی در انحصار احتکارگران قرار گرفت و رفتارهای خودسرانه محتکران و سودجویان نظم طبیعی بازارهای روستایی را به هم زد. به طوری که جریان همیشگی دادوستد دچار تغییرات اساسی شد در نتیجه کالاهای ضروری چون قند، شکر، چای سیکار، صابون ... و کالاهای حیاتی چون روغن، گوشت، مرغ و نیز محصولات کشاورزی غالب منطقه چون برنج که دهقانان خود در تولید آن نقش داشته به ناچار زیر نظارت دولت درآمد. شرکتهای تعاونی، با کمک نهادهای انقلابی برای سهمیه‌بندی کالاهای توزیع عادلانه آن، پارهای از وظایف بازار را به عهده گرفتند. بدین ترتیب شرکت در بازارهای هفتگی از حالت اختیاری به حالت اجباری درآمد و روستاییان و دهقانان ناچار شدند که در روزهای بازار که توزیع مطابق سهمیه انجام می‌شد در بازار حضور داشته باشند. چون این تغییرات در بازارهای هفتگی به طور ناگهانی صورت گرفت، هماهنگی با آن برای روستاییان و دهقانان دشوار بود.

ب - تعطیل و احیای بعضی از بازارها

بعضی از بازارهای هفتگی مثل «متل قو» و «گنج افروز» از بازارهایی بودند که پس از انقلاب نتوانستند به کار خود ادامه دهند و ناگزیر تعطیل شدند. بازار گنج افروز که حدود دو سال پیش از انقلاب به علت خرابی راههای ارتباطی روستاهای اطراف، از دامنه فعالیتهای خود کاسته بود. پس از انقلاب بر اثر اصلاحات ارضی اسلامی، زمین بازار به تصرف دهقانان درآمد و به زمین کشاورزی تبدیل شد و در نتیجه بازار به کلی از میان رفت.

قبل از انقلاب بازار «متل قو» به لحاظ جاذبه‌های توریستی منطقه تشکیل می‌شد با متوقف شدن فعالیتهای توریستی در منطقه، متل قو از بین رفت و نام متل قو به سلمان شهر تبدیل شد. از سوی دیگر دو شنبه‌بازار سیاهکل که سالها قبل از انقلاب اسلامی به خاطر برخی مسایل سیاسی تعطیل شده بود، دوباره تشکیل شد و رونق پیدا کرد.

نتیجه‌گیری

بازارهای هفتگی روستایی در شمال ایران یک یا دو روز در هفته در روستاهای این منطقه تشکیل می‌شوند. حیات اقتصادی این بازارها به فرآورده‌های زراعی، دامی و صنایع دستی و نیز محصولات صنعتی که در روستاهای تولید می‌شود بستگی دارد.

دهقانان و روستائیان در بازارها وارد مبادلات اقتصادی و اجتماعی می‌شوند و زن و مرد در آن شرکت می‌کنند. در روزهای بازار چادرهای بازاریان افراشته و محصولات گسترده می‌شود

و بعد از خاتمه بازار همه چیز برچیده می‌شود و مکان بازار شکل همیشگی خود را پیدا می‌کند. شرکت در بازارهای هفتگی برای روستاییان و دهقانان حیاتی است. روستاییان از دهات مختلف با تولیدات زراعی وارد بازار می‌شوند. بازار محل برخورد گروههای مختلف اجتماعی است. برخورد چهره به چهره در آن نیرومند است. خریدار و فروشنده همدیگر را می‌شناسند و روابط اجتماعی روستاییان خصلتی صمیمانه دارد. حضور در بازار نهادی شده و دهقانان چه بدهکار و چه طلبکار به بازار مراجعه می‌کنند و می‌کوشند که مشکلات و کمبودهای زندگی روستایی را در روزبازار حل کنند.

بالاخره علیرغم اینکه عدم دسترسی اهالی روستاهای مناسب، رکود بازار، سهمیه‌بندی مواد غذایی، جنگ و خرابی راهها، روستاییان را می‌آزاد، ولی بازارها همچنان به حیات خود ادامه می‌دهند.

(این مقاله چکیده گزارشی است که در موسسه مطالعات و تحقیقات اجتماعی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران انجام گرفته است).

یادداشتها

- ۱- فریزند، محلی در ۵ فرسخی نظرز. یرن، نزدیک فریزند نظرز
- ۲- فریزی، در استان خراسان ۵۵ کیلومتری شمال غربی طرقبه.
- ۳- استی، بخش از نواحی کوهستانی قفقاز که به دو لهجه ایرانی و ادنگوری صحبت می‌کنند.
- ۴- لغت نامه دهخدا، ماده بازار.
- ۵- لغت نامه دهخدا، ماده بازار.
- ۶- خسروی - خسرو. پژوهشی در جامعه روستایی ایران، انتشارات ایران، سال ۱۳۵۵ ص ۳.
- ۷- لغت نامه دهخدا، ماده بازار.
- ۸- بازار مج، از دو کلمه (بازار) و (مج = گردش) تشکیل یافته است و بازار مج یعنی کسی که در بازار گردش می‌کند.
- ۹- از بازارهای هفتگی استان مازندران.